

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Den 14. december 2016

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 117 (Alm. del) af 22. november 2016 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvad selvfinansierungsgraden er på offentlige investeringer i uddannelse, og hvad selvfinansierungsgraden er på øvrige offentlige driftsudgifter generelt.

Svar

Der lægges til grund for svaret, at der spørges til selvfinansierungsgraden af offentlige udgifter til uddannelse og alle øvrige offentlige driftsudgifter samlet set.

I de mellemfristede fremskrivninger indregner Finansministeriet kun sjældent afledte effekter af offentlige driftsudgifter på arbejdsudbuddet. Dette skyldes ikke et princip om ikke at indregne sådanne effekter, men derimod at der typisk ikke er tilstrækkeligt empirisk grundlag til at afgøre hverken størrelsen eller fortegnet på effekterne, *jf. besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 52 (Alm. del) af 25. oktober 2016*.

Idet Finansministeriet generelt skønner, at offentlige driftsudgifter har neutrale afledte virkninger på arbejdsudbuddet, er selvfinansierungsgraden nul.

Finansministeriet indregner afledte effekter på arbejdsudbud og produktivitet af driftsudgifter på uddannelsesområdet, i det omfang de afspejler øget uddannelses-tilbøjelighed. Dette indebærer en selvfinansierungsgrad, som er forskellig fra nul, men effekten vil i høj grad afhænge af tidshorisonten.

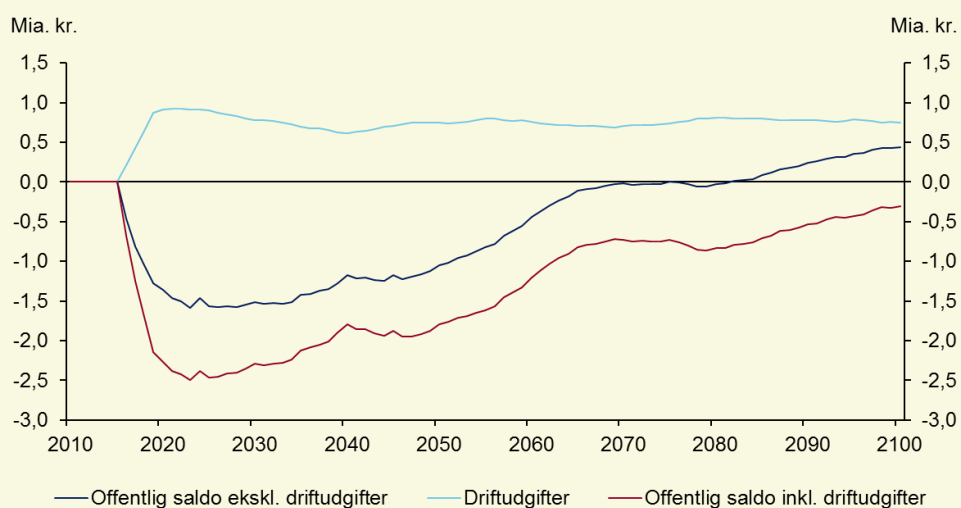
I Finansredegørelse 2014 blev der foretaget en beregning af virkningerne ved en indfrielse af den daværende regerings skærpede uddannelsesmålsætninger frem mod 2020. Dette skønnes at koste omkring 1 mia. kr. årligt i direkte driftsudgifter på uddannelsesområdet, *jf. figur 1*. På kort sigt medfører en stigning i uddannelses-tilbøjeligheden et fald i arbejdsudbuddet som en konsekvens af, at flere er indskrevet på et studie. Blandt andet som følge heraf, vil svækkelsen af den offentlige saldo på kort og mellemlangt sigt være større end den umiddelbare stigning i driftsudgifterne. Selvfinansierungsgraden vurderes dermed at være negativ på kort og mellemlangt sigt.

Disse effekter opvejes over tid, fordi arbejdsstyrken som helhed vil opnå et højere uddannelsesniveau – og dermed højere gennemsnitlig produktivitet og erhvervsfrekvens. I 2070 vil selvfinansierungsgraden således være omtrent 0 pct. Herefter bliver selvfinansierungsgraden positiv og vurderes gradvist at nærme sig et niveau på omtrent 100 pct., svarende til at virkningerne på den offentlige saldo er omkring neutrale på meget langt sigt.

Målt på holdbarhedsindikatoren (HBI) er den samlede svækkelse af de offentlige finanser knap dobbelt så store som det, der kan tilskrives den umiddelbare stigning i driftsudgifterne. Dette afspejler, at de positive afledte effekter, som optræder på langt sigt, ikke opvejer de negative afledte effekter, som følge af lavere arbejdsudbud, som optræder på kort og mellemlangt sigt.

Figur 1

Virkninger på de offentlige finanser ved af de skærpede uddannelsesmålsætninger, 2010-2100

Anm.: Marginalvirkningen af uddannelsesmålsætningerne er målt i forhold til et forløb, hvor 95 pct.-målsætningen forudsættes indfriet, mens 54 pct. gennemfører en videregåendeuddannelse, og 24 pct. gennemfører en lang videregående uddannelse.

Kilde: Finansreggørelse 2014.

Med venlig hilsen

Kristian V. Jensen
Finansminister